

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรสำหรับการศึกษานี้ได้แก่ นักเรียนชายหญิงที่เป็นกลุ่มเสี่ยง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ซึ่งได้จากแบบประเมิน SDQ ที่มีความเสี่ยงตั้งแต่ 1-5 ด้าน ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย จำนวน 92 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ประกอบด้วย เพศ อายุ ผลการเรียนเฉลี่ย ที่พักอาศัย สถานภาพครอบครัว อาชีพบิดามารดา รายได้ครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นแบบสอบถามที่มีความหมายเชิงบวกและเชิงลบ ผู้ศึกษาได้นำเครื่องมือมาจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของ พงศ์พันธุ์ ไชยบุญเรือง(2547) ซึ่งได้มีการปรับปรุงมาจาก จริยญา ชันกฤษณ์ (2543) และแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของ นันทนา แรงจริง (2546) ที่ปรับปรุงจากแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเองของ Coopersmith (Self-inventory school form) ซึ่งแปลและดัดแปลงโดย จันทร์ฉาย พิทักษ์ศิริกุล (2532) ซึ่งมีการนำไปทดลองใช้ (try-out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนศึกษานารีอนุสรณ์ 1 จำนวน 24 คน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นเครื่องมือเท่ากับ 0.85

2.แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก The Strengths and Difficulties Questionnaire: SDQ

ใช้แบบประเมินพฤติกรรมSDQ โดยทางฝ่ายปกครองได้นำแบบคัดกรองSDQ ของสำนักพัฒนาสุขภาพจิตกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขมาใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ดังนี้

1. นำแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้ศึกษาได้อธิบายให้นักเรียนได้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และวิธีการตอบพร้อมทั้งควบคุมการตอบแบบวัดด้วยตนเอง ได้รับแบบวัดกลับคืนทุกฉบับจำนวน 676 ฉบับ

2. ผู้ศึกษาขอข้อมูลนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงจากฝ่ายปกครองของโรงเรียน ที่ได้จากแบบประเมินพฤติกรรม SDQ ซึ่งมาจากแบบประเมินทั้งสามทางคือ ผู้ปกครอง ครู และนักเรียน ได้นักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงจำนวน 92 คน

3. ผู้ศึกษาได้แยกแบบสอบถามของข้อมูลนักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงเสี่ยงให้ตรงกับแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป spss และสถิติที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัด สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 2 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ของปัจจัยกับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และการหาค่าความสัมพันธ์ Chi-square

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความทางบวก ได้แก่ข้อ 1 2 4 5 6 7 8 9 11 12 14 15 16 17 18 19 20 22 24 27 28 29

31 33 38 39 40

ข้อความทางลบ ได้แก่ข้อ 3 10 13 21 23 25 26 30 32 34 35 36 37 41 42 43 44 45 46

แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อความทางบวก	ตอบ ใช่	ได้	1	คะแนน
	ตอบ ไม่ใช่	ได้	0	คะแนน
ข้อความทางลบ	ตอบ ใช่	ได้	0	คะแนน
	ตอบ ไม่ใช่	ได้	1	คะแนน

แบบทดสอบ 47 ข้อ คะแนนเต็ม 47 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนนโดยการนำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาหาค่าโดยใช้สูตร

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง} \times 100}{\text{คะแนนเต็ม (47 คะแนน)}}$$

เกณฑ์การแปลความหมาย

มีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าร้อยละของการเห็นคุณค่าในตนเองดังนี้

คะแนน	80 – 100	หมายถึง	เห็นคุณค่าในตนเองสูงมาก
คะแนน	70 – 79	หมายถึง	เห็นคุณค่าในตนเองสูง
คะแนน	60 – 69	หมายถึง	เห็นคุณค่าในตนเองปานกลาง
คะแนน	50 – 59	หมายถึง	เห็นคุณค่าในตนเองต่ำ
คะแนน	0 – 49	หมายถึง	เห็นคุณค่าในตนเองต่ำมาก